

Така се получава защита от двоен кръг¹³, за да не могат странични хора да видят какво става в центъра, където е булката.

Дълбоките корени на обичая къносване могат да се търсят както в древната индийска практика, така и в мюсюлманския сватбен ритуал, който е припознат в традицията на тези цигани/ роми. Той е и белег на сакралност. Булката се къноса в момент на потвърждаване пред общността на свещения акт – тайнството между мъжа и жената, което продължава рода. Така завършва предварителният етап на сватбата, в който жените от двата рода подготвят момичето за окончателната раздяла с родния дом.

При хорохоя се къноса само момичето, а момчето по това време е при своите родители за изпълнение на друг обичай – бръснене на младоженеца.

Когато се къноса булката при миллет в региона на Търново за „здраве и късмет на младите“ е обичаят „катран геджеси“. Приятелите на младоженеца привечер издигат дървен стълб, обвит с чимшир и го запалват. През цялото време, до изгарянето му, танцуват около него.

В петък, с направата на сватбеното знаме¹⁴ в дома на младоженеца, демирджиите, лахо и рударите от Старозагорско започват сватбата. Булката също присъства и почита гостите с целуване на ръка, а те ѝ дават пари (лахо) (Иванова, Кръстев 2011: 169-170).

Същинската част от сватбата започва в съботния ден. Център на вниманието е отново булката, а при нея са само жени и момичета от двата рода. Гостите на лахо се разделят в двете къщи. В дома на момчето е поканен кумът, който “откупува“ сватбения байрак от свекъра. Лингурарите в този ден също канят кума.

При турските цигани в Силистра жени, близки сродници на булката, сутринта я обличат за отвеждането от дома ѝ. За да не я урочасат „че е много хубава на този ден“, има практика една от дрехите да се облича на опаки. Най-често това е долната риза.

В годините на чергарстване (до към средата на 50-те год. на ХХ век) роднини на булката тракийска калайджийка (майка, сестри, лели) първо разплитат косите ѝ, след това я обличат с новите дрехи, купени от свекървата. Мажат с къна само косата ѝ и я сплитат. Събраните край нея жени и момичета оставят върху подноса с къната дребни монети. В този ден момичето нощува при родителите си (ж., 73 г., Старозагорско).

По време на циганската/ ромската сватба ярко проличава половата дихотомия както при трапезата, така и в самото наименование на

¹³ Кръгът като форма и движение олицетворява културното, усвоеното пространство. Изпълнява функцията на апотропей срещу злите сили и болести. Осъществява преградата между своето и чуждото пространство, между културата и природата.

¹⁴ На дълга пръчка се вързва бяла кърпа и червен плат, на който някои изписват имената на младоженците (лахо). Други слагат само червен плат. Окачва се червена ябълка, наниз с пуканки, цветя.